

STOVYKLOS PAKUTUVĖNUOSE

Kretingos pranciškoniškojo jaunimo tarnyba, kurianti susitaikinimo sodybą nuošaliame Pakutuvėnų kaime Plungės rajone, praėjusiais metais organizavo stovyklą „Šeima – sandoros ir susitaikinimo ženklas“. Liepos 18–27 d. tarnyba vėl pakvietė šeimas, sužadėtinius, vienišas motinas susirinkti Pakutuvėnuose. Stovyklos tikslas – „suteikti šeimoms galimybę. O po to tegul jau tą galimybę išnaudoja Viešpats“ (*Iš stovyklos bukletu*).

Stovyklos konferencijų tematika buvo dviejų dalių: evangelinio atsinaujinimo ciklas bei santuokos ir šeimos problematika, buvo peržvelgti klausimai, kuriuos pateikė pačios šeimos po pirmosios stovyklos. Vyko kūrybos vakarai, folkloro vakaronės, kūdikiams, vaikams ir paaugliams buvo atskiros pastovyklės su programa, atitinkančia jų amžių.

Paskaitas skaitė broliai Gediminas Numgaudis OFM ir Astijus Kun-gys OFM, kun. V. Karvelis, Arūnas Peškaitis. Kasdien buvo kalbamas brevijorius ir švenčiamos Mišios.

Stovyklos atmosferą geriausiai atskleis uoliosios darbininkės Jolan-tos dienoraščio ištraukos:

„Liepos 19 d. Apie pietus atvyko visas autobusas su šeimomis. Iki vakaro išdygo didžiulis palapinių miestelis; visi daiktai iš kapinių koplyčios iškraustyti, ji buvo išplauta, iššveista, įstiklinti langai, viskas paruošta adoracijai. Stovyklautojai tėveliai labai aktyviai dalyvauja konferencijose, o jauni-mėlis „žaidžia“ su vaikais. Dreba visa palapinė ir žada griūti. O didžiajame „konteineryje“ įsikūrė visas vaikų (mažųjų) darželis. Po šv. Mišių Švenčiau-siasis Sakramentas nukeliavo į kapinių koplyčią, kur kiekvienas galės ateiti audiencijon pas Viešpatį ir bus priimtas be eilės. Vakare jau buvo užsi-registravę 218 stovyklautojų, jauniausiam trys mėnesiai (dar keli tik ruošiasi

Pakutuvėnų šeimų stovykla (viršuje); Atgailos žygis į Žemaičių Kalvariją (apačioje)

ateiti į pasaulį). Dar vienas dalykas: prisiminiu, jog pirmoji bažnyčia Pakutuvėnuose ir buvo kapinių koplyčia. Ir štai dabar ten vėl išsikūrė Jėzus!

Liepos 20 d. ...vakarinės žvalgybos duomenimis stovykloje jau yra 244 asmenys, neskaitant neformalų, darbo grupės bei vietinių gyventojų ir draugų...

Liepos 21 d. Kol tėveliai visą rytą klausėsi brolio Gedimino, vaikai pėsčiomis keliavo 7 km į Aleksandravo kaimą ir dalyvavo piešimo kreidutėmis ant asfalto konkurse...

Liepos 22 d. ...mergaitės ir nemažai mamičių sėdėdamos bažnyčios balkone ne tik klausosi pamokslų, bet ir mokosi austi gobelenus. Vakare prasidėjo ir iki gilios nakties tęsėsi liaudiška vakaronė, visi galėjo vaišintis kepta duona ir alumi.

Liepos 24 d. ...vieni stovyklautojai atvyksta, kiti išvyksta, visas nuolat sukasi ratu. Stabilūs išlieka tik trys dalykai: kapinių koplyčia su nuolatine Švč. Sakramento adoracija, bažnyčia su konferencijomis ir lauko virtuvė su maisto ruošimu pusryčiams, pietums ir vakarienei...

Liepos 25 d. (susitaikinimo diena) ...šįryt užėjau koplyčion ir pamiršau išeiti: ten meldėsi žmogus. Dėkojo už viską ir meldė, kad ir mes galėtume dainuoti kartu su vaikais: „kai saulutė teka, aš į ją nežiūriu, nes širdelė mano savo saulę turi“.

Liepos 27 d. paskutinė stovyklos diena. Konferencijų jau nebėra. Bažnyčioje atidaryta gobelenų parodėlė. Žmonės rinko savo daiktus, ardė palapines ir po vieną važiavo Aleksandravo link. Šv. Mišios aukotos sausakimšoje bažnyčioje. Sėdėjau priekyje ir stebėjau, kaip visi po vieną ėjo stiprintis dangiškąja Duona, vesdamiesi vaikus ar nešdami juos ant rankų. Visi po vieną ėjo ir ėjo, visi trys šimtai žmonių, ir kiekvienas buvo toks mielas, brangus ir artimas, kiekvienas pažįstamas ir reikalingas. Ir jeigu pernai po visų stovyklų mes lengviau atsikvėpėme, tai dabar tapo liūdna, kad tai jau visas...“